

UCHWAŁA NR XXVI/195/26
RADY MIEJSKIEJ GÓRY
z dnia 24 lipca 2026 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu
skargi wraz z odpowiedzią na skargę**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662) oraz art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Postanawia się przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargę z dnia 25 czerwca 2026 r. na uchwałę nr XX/142/25 Rady Miejskiej Góry z dnia 26 listopada 2025 r. zmieniającą uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty.

2. Odpowiedź na skargę z dnia 25 czerwca 2026 r. stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Burmistrza Góry do przekazania skargi z dnia 25 czerwca 2026 r. wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu i do reprezentowania Rady Miejskiej Góry przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie, z prawem do udzielania pełnomocnictwa do reprezentowania Rady Miejskiej Góry.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

(-) Maciej Liśkiewicz

Załącznik do uchwały nr
XXVI/195/26 Rady Miejskiej Góry
z dnia 24 lipca 2026 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu
ul. Świętego Mikołaja 78/79
50-126 Wrocław**

Skarżący:

Stanisław Wasilewski

Strona przeciwna:

Rada Miejska Góry, ul. Adama Mickiewicza 1, 56-200 Góra

Odpowiedź na skargę z dnia 25 czerwca 2026 r. wniesioną na uchwałę nr XX/142/25 Rady Miejskiej Góry z dnia 26 listopada 2025 r. zmieniającą uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty.

Działając w imieniu strony przeciwnej, na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846), w imieniu Rady Miejskiej Góry przekazuję skargę z dnia 25 czerwca 2026 r. wniesioną przez Pana Stanisława Wasilewskiego na uchwałę nr XX/142/25 Rady Miejskiej Góry z dnia 26 listopada 2025 r. w sprawie zmiany uchwały w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty i wnoszę o:

1. Oddalenie skargi w całości,
2. Oddalenie wniosku o wstrzymanie wykonania uchwały nr XX/142/25 Rady Miejskiej Góry z dnia 26 listopada 2025 r. zmieniającej uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty,
3. Zasądzenie od Skarżącego na rzecz Organu Administracyjnego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego (w razie ich wystąpienia) według norm prawem przewidzianych.

Uzasadnienie

Rada Miejska Góry w dniu 26 listopada 2025 r. podjęła uchwałę nr XX/142/25 Rady Miejskiej Góry zmieniającą uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty.

Gmina Góra przygotowując projekt uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty, dokonała dokładnej analizy wszystkich składowych mających wpływ na ogólny koszt funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami.

Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zakłada, że koszty funkcjonowania systemu gmina pokrywa z pobranej od zobowiązanych podmiotów opłaty. Analizując dane dotyczące kosztów oraz wpływów z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami za lata 2021 – 2025 wskazujące na rokroczną konieczność dopłacania do systemu gospodarowania odpadami komunalnymi przez Gminę Góra (tabela - załącznik nr 3), podjęto działania zmierzające do wyliczenia takiej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami, która będzie bilansowała poniesione przez gminę koszty związane z ww. systemem.

Zgodnie z art. 6k ust. 2 ww. ustawy zmiennymi, na podstawie których Gmina ustala stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi są:

- 1) liczba mieszkańców zamieszkujących daną gminę;
- 2) ilość wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych;
- 3) koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6r ust. 2 – 2b i 2d czyli koszty:

- odbierania, transportu, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych;
- tworzenia i utrzymania punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych;
- obsługi administracyjnej tego systemu;
- edukacji ekologicznej w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami komunalnymi.

Z pobranych opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina może pokryć koszty usunięcia odpadów komunalnych z miejsc nieprzeznaczonych do ich składowania i magazynowania tzw. „dzikich wysypisk śmieci”.

Koszt funkcjonowania, odbioru, transportu oraz zagospodarowania odpadów oszacowany został na kwotę **7 874 141,74 zł** - na podstawie ilości odpadów na poziomie z roku 2025, cen zagospodarowania tych odpadów i wielkości kosztów stałych systemu takich jak: odbiór i transport odpadów, zbiórki odpadów wielkogabarytowych i choinek, zaopatrzenie nieruchomości w worki do selektywnej zbiórki odpadów oraz prowadzenie Punktu Selektywnej Zbiórki odpadów Komunalnych (w planie na rok 2026 założono 3% inflacji).

Do niniejszej kwoty dodano koszty administracyjne związane z obsługą systemu w wysokości **226 867,77 zł** oraz koszty związane z usuwaniem tzw. „dzikich” wysypisk śmieci – **20 000,00 zł**. Stąd kwota wyjściowa do wyliczenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi wyniosła **8 121 009,51 zł**.

Kolejnym czynnikiem, który ma wpływ na wysokość opłaty jest liczba osób zamieszkujących gminę. Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w swoich zapisach nie definiuje osoby zamieszkującej gminę, stąd przy wyliczeniu stawki opłaty za zagospodarowanie odpadów komunalnych, Gmina Góra przyjęła liczbę 14737 (w tym 2760 osób zgłaszających zagospodarowanie odpadów „bio” z wykorzystaniem własnego kompostownia oraz 235 osób zwolnionych z opłaty na podstawie Karty Dużej Rodziny) – są to osoby zgłoszone do

systemu za pośrednictwem deklaracji składanych przez właścicieli i zarządców nieruchomości zamieszkałych.

Biorąc pod uwagę powyższe dane, stawką która w całości zapewniłaby sfinansowanie kosztów systemu była pierwotnie zaproponowana stawka opłaty w wysokości 47,00 zł oraz 45,00 zł (dla osób deklarujących kompostowanie odpadów biodegradowalnych we własnym zakresie). Projekt uchwały wraz z uzasadnieniem przedłożony został radnym Rady Miejskiej Góry na spotkaniu roboczym z Burmistrzem Góry, które odbyło się tuż po wspólnym posiedzeniu komisji w dniu 24 listopada 2025 r. Co istotne, radni zostali wówczas wyraźnie poinformowani przez Skarbnika Gminy o tym, że stawki w projekcie uchwały będą jeszcze korygowane, gdyż w dniu dzisiejszym pojawią się informacje z przetargu na odbiór i zagospodarowanie odpadów, a ceny jakie poznamy pozwolą Burmistrzowi bardziej precyzyjnie zaproponować ostateczne stawki opłat.

W dniu 26 listopada 2025 r. podczas obrad sesji Rady Miejskiej Góry, zwołanej na wniosek Burmistrza w trybie nadzwyczajnym, do porządku obrad wprowadzony został projekt uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty, w którym zaproponowano ostateczne stawki opłaty na poziomie 43,00 zł i 40,00 zł (dla osób deklarujących kompostowanie odpadów bio we własnym zakresie). Nie uległo natomiast zmianie pierwotne uzasadnienie projektu uchwały jakie wraz z projektem radni otrzymali w dniu 24 listopada 2025 roku (o czym wyżej). Co niezwykle istotne stawki zostały pomniejszone względem pierwotnej propozycji, co samo w sobie już stanowi, że Burmistrz proponował mniejsze obciążenia dla mieszkańców przyjmując większe ryzyko po stronie budżetu gminy, kierując się jednocześnie obiektywnymi danymi ze współpracy z lat ostatnich z wykonawcą umowy, wyłonionym z przetargu.

Dodatkowe uzasadnienie i szczegółową argumentację do zaproponowanego projektu uchwały podczas wskazanej sesji bardzo obszernie i wyczerpująco przedstawił Skarbnik Miasta i Gminy Góra. Wyjaśnił przede wszystkim, że zaproponowane przez Burmistrza Góry niższe stawki opłaty uwzględniają historyczne wykonanie umów z wykonawcą usługi, zakładając mniejsze aniżeli zapisane w umowie wielkości odebranych odpadów komunalnych. Przedstawił również argumenty przemawiające za zastosowaniem zwolnienia w wysokości 3,00 zł dla osób deklarujących zagospodarowanie odpadów biodegradowalnych we własnym zakresie, wskazując na fakt, iż ww. kwota zwolnienia bardziej zmotywuje mieszkańców do kompostowania odpadów i tym samym minimalizowania ich ilości przekazywanych podmiotowi odbierającemu odpady komunalne od mieszkańców. Skarbnik zaznaczył również, że istnieje ryzyko, że przedstawione stawki opłat 43,00 zł i 40,00 zł mogą okazać się niewystarczające dla zbilansowania się systemu, w związku z czym podobnie jak w latach poprzednich istnieje ryzyko dopłacania do systemu przez Gminę Góra. Niemniej jednak, aby jak najmniej obciążać mieszkańców Gminy Góra, zaproponowana została powyższa stawka opłaty. Przedstawione przez Skarbnika uzasadnienie ww. proponowanej uchwały oraz kolejno szeroka dyskusja radnych nad projektem uchwały doprowadziły w konsekwencji do podjęcia przez Radę Miejską Góry zaskarżonej uchwały. W związku z powyższym należy stwierdzić, że Radni mieli pełny obraz i zapoznali się z konsekwencjami przyjmowanych rozwiązań zaproponowanych w procedowanej uchwale. Jednoznacznie i niezbicie wynika to z treści protokołu obrad rzeczowej XX sesji Rady Miejskiej Góry z dnia 26 listopada 2025 r. (vide od str. 3 do str. 10 - Ad 4), który został załączony przez Skarżącego do wywiedzionej skargi. Tym samym, zarzut skarżącego dotyczący jakoby braku uzasadnienia zaskarżonej uchwały jest absurdalny i kompletnie chybiony i tym samym nie

wytrzymuje konfrontacji z rzeczywistym stanem rzeczy. Podjęta przez Radnych Gminy Góra w dniu 26 listopada 2025 r. uchwała nr XX/142/25 wraz z pisemnym uzasadnieniem została przekazana do organu nadzoru i publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Odnosząc się kolejno do zarzutu Skarżącego dotyczącego jakoby zaistniałych błędów proceduralnych dotyczących podjęcia przedmiotowej uchwały, stwierdzić należy że jest on całkowicie niezasadny, gdyż sesja która odbyła się w dniu 26 listopada 2026 r. została zwołana prawidłowo w trybie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, zaś zmiana porządku obrad nastąpiła na wniosek Burmistrza zgodnie z dyspozycją art. 20 ust. 1a ustawy o samorządzie gminnym – w drodze jej przegłosowania bezwzględną większością ustawowego składu rady. Tak wprowadzony punkt porządku obrad mógł być następnie procedowany i poddany pod rozstrzygnięcie Rady Miejskiej.

Na marginesie jedynie warto zwrócić uwagę, że wbrew wywodom Skarżącego radni w niniejszej sprawie zachowali się nad zwyczaj odpowiedzialnie, nie ulegli presji populistycznych argumentów i z zaangażowaniem prześledzili dane i potencjalne skutki decyzji o zmianie stawek, bądź jej braku. Mając po dyskusji i szerokim uzasadnieniu Skarbnika pełen obraz skutków dla budżetu gminy i znając treść przepisów nakazujących by system opłat bilansował się z kosztami w zakresie gospodarowania odpadami – podjęli wyważoną, legalną i w pełni słuszną oraz właściwie uzasadnioną decyzję o zmianie stawek opłat. Uchwała podjęta w tym zakresie stanowi swoisty kompromis pomiędzy dbałością o budżet gminy i samobilansowanie się systemu gospodarowania odpadami, a słusznym i chronionym interesem mieszkańców Gminy Góra.

Stąd stanowisko Rady Miejskiej Góry jest konsekwentne i dąży do utrzymania podjętej uchwały jako podjętej w sposób prawidłowy zarówno merytorycznie, jak i formalno-prawnie.

W świetle powyższego, brak jest także jakichkolwiek podstaw do wstrzymania wykonania zaskarżonej uchwały. Tego typu twierdzenia i żądania stanowią jedynie partykularne i odosobnione stanowisko Skarżącego, które w okolicznościach niniejszej sprawy godzi w słuszenie chroniony interes większości społeczności lokalnej.

Reasumując, Strona przeciwna wnosi i wywodzi jak na wstępie niniejszej odpowiedzi na skargę.

Załączniki:

1. Skarga Pana Stanisława Wasilewskiego z dnia 25 czerwca 2026 r. na uchwałę nr XX/142/25 Rady Miejskiej Góry z dnia 26 listopada 2025 r. zmieniającą uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty.
2. Uchwała nr XX/142/25 Rady Miejskiej Góry z dnia 26 listopada 2025 r. zmieniającą uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty z uzasadnieniem.
3. Tabela obrazująca rokroczną konieczność dopłacania do systemu przez Gminę Góra.

Góra, dn. 25 czerwca 2026 r.

Stanisław Wasilewski

Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu
ul. Św. Mikołaja 78-79
50-126 Wrocław

za pośrednictwem:
Rada Miejska Góry
ul. Adama Mickiewicza 1
56-200 Góra

Skarżący: Stanisław Wasilewski

Zaskarżony Organ: Rada Miejska Góry, ul. Adama Mickiewicza 1, 56-200 Góra

Skarga

Działając na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 3 § 2 pkt 5, art. 50 § 1, art. 52 § 1 i art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wnoszę skargę na uchwałę Rady Miejskiej Góry nr XX/142/25 z dnia 26 listopada 2025 r. (zał. 1) i wnoszę o:

1. Stwierdzenie nieważności tej uchwały w części § 1 pkt 1) i 2),
2. Wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały na podstawie art. 61 § 3 p.p.s.a.,
3. Zasądzenie od organu (Rady Miejskiej Góry) na rzecz Skarżącego zwrotu kosztów postępowania, w tym wpisu sądowego od skargi, według norm przepisanych.

Interes prawny Skarżącego oraz dopuszczalność skargi

Skarżący jest właścicielem nieruchomości położonej na terenie Gminy Góra, objętej systemem gospodarowania odpadami komunalnymi, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Na podstawie art. 6h oraz art. 6i ust. 1 pkt 1 tej ustawy na Skarżącym ciąży bezwzględny, publicznoprawny obowiązek ponoszenia na rzecz gminy opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Zaskarżona uchwała Rady Miejskiej Góry nr XX/142/25 z dnia 26 listopada 2025 r., zmieniająca uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty, bezpośrednio i jednostronnie kształtuje zakres tego obowiązku, ustalając stawkę opłaty w wysokości 43,00 zł miesięcznie na osobę albo 40,00 zł

miesięcznie na osobę w przypadku korzystania z przydomowego kompostownika. Koszt, jaki ponosi Skarżący, to 43,00 zł miesięcznie, ponieważ nie korzysta z kompostownika.

Tym samym zaskarżona uchwała wprost ingeruje w sferę majątkową Skarżącego i narusza jego indywidualny, konkretny, realny oraz aktualny interes prawny wynikający z norm prawa materialnego regulujących obowiązek ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz Gminy Góra. Związek pomiędzy sytuacją prawną Skarżącego a zaskarżoną uchwałą ma charakter bezpośredni, ponieważ akt ten stanowi źródło obowiązku finansowego obciążającego Skarżącego jako właściciela nieruchomości objętej gminnym systemem gospodarowania odpadami komunalnymi.

Legitymacja procesowa Skarżącego do wniesienia niniejszej skargi wynika z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym w zw. z art. 50 § 1 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem sądów administracyjnych skarga na podstawie art. 101 u.s.g. nie ma charakteru *actio popularis*, wobec czego nie wystarcza sama niezgodność uchwały z prawem, lecz konieczne jest wykazanie, że uchwała narusza konkretny interes prawny skarżącego.

W realiach niniejszej sprawy przesłanka ta została spełniona, gdyż zaskarżona uchwała nakłada na Skarżącego obowiązek uiszczania opłaty publicznoprawnej w wysokości ustalonej przez Radę Miejską Góry z naruszeniem granic ustawowego upoważnienia wynikającego z art. 6j–6k oraz art. 6r ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Naruszenie interesu prawnego Skarżącego polega w szczególności na tym, że stawki opłaty zostały ustalone bez oparcia ich na rzetelnej, udokumentowanej i weryfikowalnej kalkulacji kosztów systemu, przy zastosowaniu danych nieodzwierciedlających rzeczywistych kosztów funkcjonowania systemu oraz z pominięciem ustawowych kryteriów ustalania opłaty, w tym odnoszących się do liczby mieszkańców gminy i ilości wytwarzanych odpadów. Jednocześnie uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem wymogów proceduralnych przewidzianych w ustawie o samorządzie gminnym i Statucie Gminy Góra, w szczególności w zakresie trybu zwołania sesji, doręczenia projektu uchwały radnym, przeprowadzenia prac komisji oraz zapewnienia jawności i przejrzystości procesu uchwałodawczego. W konsekwencji Skarżący został obciążony opłatą ustaloną w sposób wadliwy prawnie – zarówno pod względem materialnym, jak i proceduralnym – co w sposób bezpośredni i negatywny wpływa na jego sytuację prawno-majątkową, a tym samym uzasadnia wniesienie niniejszej skargi.

Uzasadnienie

Zaskarżona uchwała jest wadliwa zarówno co do treści, jak i trybu jej podjęcia. Uchybienia te mają charakter istotny, ponieważ dotyczą sposobu ustalenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi – świadczenia publicznoprawnego, które wprost i co miesiąc obciąża Skarżącego oraz pozostałych mieszkańców gminy.

Po pierwsze, uchwała została przyjęta bez rzetelnej, udokumentowanej i możliwej do zweryfikowania kalkulacji kosztów systemu. Stawki opłaty ustalono w oderwaniu od rzeczywistych danych o liczbie mieszkańców, masie wytwarzanych odpadów oraz faktycznych kosztach funkcjonowania systemu, posługując się nieprzejrzystymi kategoriami i danymi, których organ nie potrafi wykazać ani potwierdzić. Stałe kwoty 43 zł i 40 zł miesięcznie na osobę, a także różnica między stawką podstawową a stawką obniżoną za kompostownik, nie wynikają z żadnego przedstawionego rachunku ekonomicznego – mają charakter arbitralny i nie pokazano, by odpowiadały rzeczywistym wydatkom systemu lub oszczędnościom z tytułu kompostowania bioodpadów.

Po drugie, proces uchwalania nowych stawek narusza podstawowe standardy przejrzystości, jawności i prawidłowego trybu pracy rady. Sprawę podwyższenia opłaty procedowano w ramach sesji nadzwyczajnej zwołanej formalnie w innym celu, po wcześniejszych nieformalnych spotkaniach z radnymi, poza zwykłym, transparentnym tokiem prac komisji i sesji. Projekt uchwały nie został w odpowiednim czasie udostępniony mieszkańcom ani radnym w sposób zapewniający realną możliwość zapoznania się z jego treścią, a przewidziane statutem etapy opiniowania przez właściwe komisje zostały pominięte, mimo że chodziło o akt o kluczowym znaczeniu finansowym dla wspólnoty.

Poniżej Skarżący przedstawia szczegółowe zarzuty materialnoprawne (część I) oraz proceduralne (część II), rozwijając opisane wyżej nieprawidłowości i wykazując, że zaskarżona uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa i nie może pozostać w obrocie w zaskarżonym zakresie.

- I -

Naruszenia materialnoprawne

1. Brak uzasadnienia do zaskarżonej uchwały Rady Miejskiej w Górze.

Po pierwsze, projekt uchwały ze stawkami 47,00 zł i 45,00 zł, przekazany radnym w dniu 24 listopada 2025 r. poza trybem prac rady, tj. na luźnym spotkaniu z burmistrzem, opatrzony był jedynie ogólnikowym opisem zatytułowanym „uzasadnienie”, w którym odwołano się do „przeprowadzonej analizy kosztów i wpływów z opłat”, nie przedstawiając żadnych konkretnych wyliczeń, bilansu kosztów systemu ani danych o liczbie mieszkańców czy masie odpadów. (zał. 2)

Następnie, na sesji nadzwyczajnej w dniu 26 listopada 2025 r. procedowano już inny projekt uchwały, ze zmienionymi stawkami 43,00 zł i 40,00 zł miesięcznie na osobę, do którego nie przedstawiono radnym żadnego uzasadnienia odnoszącego się do tych kwot (zał. 3). W efekcie rada podejmowała uchwałę kształtującą obciążenia publicznoprawne mieszkańców bez jakiegokolwiek uzasadnienia wykazującego sposób wyliczenia ostatecznie przyjętych stawek.

Organ nie wykazał tym bardziej, jakie czynniki, zdarzenia lub wyliczenia miały wpływ na zmianę wysokości stawek na przestrzeni zaledwie 48 godzin.

2. Brak rzetelnej kalkulacji kosztów systemu.

Zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem art. 6r ust. 2–2c oraz art. 6k ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gdyż nie poprzedziła jej rzetelna, udokumentowana i weryfikowalna kalkulacja kosztów systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Zgodnie z art. 6r ust. 2–2c gmina zobowiązana jest pokrywać z opłaty wyłącznie koszty funkcjonowania systemu, obejmujące w szczególności odbieranie, transport, zbieranie, odzysk i unieszkodliwianie odpadów, tworzenie i utrzymanie PSZOK, obsługę administracyjną, edukację ekologiczną, a także w granicach ustawowych, koszty pojemników, punktów napraw i usuwania odpadów z miejsc nieprzeznaczonych do składowania. Z kolei art. 6k ust. 2 nakazuje Radzie, przy określaniu stawek opłaty, brać pod uwagę liczbę mieszkańców zamieszkujących daną gminę, ilość wytwarzanych odpadów, koszty funkcjonowania systemu oraz sezonowość powstawania odpadów.

Tymczasem w toku procedowania uchwały radnym nie przedstawiono bilansu przychodów i wydatków systemu na 2026 r. w rozbiciu na poszczególne kategorie kosztów ani danych o rzeczywistej masie wytwarzanych odpadów; dyskusja opierała się wyłącznie na kwotach kontraktu z podmiotem odbierającym odpady, historycznych dopłat z budżetu oraz spodziewanego przypisu dochodów z opłaty. Brak jest jakiegokolwiek dokumentu pozwalającego zweryfikować, że

przyjęte stawki 43,00 zł i 40,00 zł miesięcznie na osobę pozostają w adekwatnej relacji do planowanych kosztów systemu i liczby mieszkańców gminy. W sposób szczególnie dobitny brak niezbędnych danych ilustruje przebieg sesji z dnia 26 listopada 2025 r. (zał. 4), podczas której radny Tadeusz Biernacki zadał pytanie, „ile śmieci produkuje gmina”, na co ani Burmistrz, ani obecni urzędnicy nie byli w stanie udzielić odpowiedzi (zał. 4, str. 7). Mimo braku wiedzy co do rzeczywistej masy wytwarzanych odpadów – stanowiącej jedno z ustawowych kryteriów określenia stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi – rada przystąpiła następnie do głosowania nad uchwałą podwyższającą te opłaty. Okoliczność ta dodatkowo potwierdza, że zaskarżona uchwała została podjęta bez rzetelnej, opartej na danych kalkulacji kosztów systemu i w konsekwencji z przekroczeniem granic upoważnienia ustawowego.

Wobec takiego stanu rzeczy do Burmistrza oraz Rady Miejskiej Góry skierowane zostały wnioski o udostępnienie informacji publicznej autorstwa Łukasza Radzickiego (działającego w porozumieniu ze Skarżącym) domagając się w szczególności kopii wszystkich wyliczeń, raportów oraz podstaw kalkulacyjnych i dokumentów, którymi posłużono się, proponując zmianę wysokości stawek (zał. 5 i zał. 6). W odpowiedziach (zał. 7 i zał. 8) nie przedstawiono żadnych materiałów potwierdzających istnienie pełnej kalkulacji kosztów systemu w dniu 26 listopada 2025 r., ograniczając się do lakonicznych, subiektywnych wyjaśnień oraz tabel zawierających wyliczenia oparte na kategorii „liczby osób zadeklarowanych w systemie” (zał. 8).

Wspomniane wyliczenia uwzględniają „liczbę osób zadeklarowanych”, a nie liczbę mieszkańców zamieszkujących gminę, co pozostaje w sprzeczności z art. 6k ust. 2 u.c.p.g., który wiąże ustalenie stawek opłaty z faktyczną liczbą mieszkańców oraz rzeczywistą ilością wytwarzanych odpadów. Tożsamą, opartą na tej samej wadliwej kategorii wyliczeń tabelę Skarżący otrzymał również w odpowiedzi Burmistrza (zał. 7).

3. Brak wyliczeń i kontroli kosztów podmiotu realizującego zadanie gminy (spółka komunalna TEKOM).

Rada Miejska Góry, ustalając stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w dniu 26 listopada 2025 r., zaniechała wykorzystania przysługujących jej ustawowych i statutowych instrumentów kontroli prawidłowości i racjonalności kosztów funkcjonowania systemu. Zgodnie z art. 18a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym rada gminy kontroluje działalność wójta (burmistrza), gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy; w tym celu powołuje komisję rewizyjną. W realiach Gminy Góra jednym z kluczowych elementów systemu gospodarowania odpadami są usługi wywozu i zagospodarowania odpadów oraz prowadzenia PSZOK świadczone przez spółkę komunalną TEKOM, której jedynym właścicielem jest gmina, a organem zgromadzenia wspólników (w tym najwyższy organ kontroli Spółki) - Burmistrz Góry (zał. 9). Tymczasem przed podjęciem zaskarżonej uchwały Rada nie żądała ani od Burmistrza, ani od Spółki TEKOM (organów nadzoru, w tym Burmistrza Góry) szczegółowych danych i analiz dotyczących faktycznych kosztów tych usług, nie zleciła komisji rewizyjnej ani właściwym komisjom merytorycznym przeprowadzenia kontroli spółki pod kątem gospodarności i rzetelności ponoszonych wydatków (w szczególności w zakresie ilości, strumieni i struktury odbieranych odpadów, kosztów transportu, kosztów usług transportowych realizowanych przez wykonawców zewnętrznych oraz kosztów prowadzenia PSZOK, w tym zasad korzystania z niego przez mieszkańców gmin sąsiednich bez porozumienia międzygminnego) i nie powiązała kalkulacji stawek z wynikami jakiegokolwiek kontroli.

W doktrynie i orzecznictwie wskazuje się, że niezależnie od dyskusji co do zakresu formalnych kompetencji rady wobec spółek komunalnych, rada gminy, ustalając stawki opłaty za gospodarowanie odpadami, powinna dysponować wiarygodnymi danymi o kosztach podmiotu realizującego zadanie własne gminy i domagać się ich przedstawienia, korzystając z

przysługujących jej narzędzi kontrolnych (tym bardziej, że realizuje te zadania spółka gminna). Brak jakiejkolwiek weryfikacji danych prezentowanych przez Spółkę TEKOM i Burmistrza oznacza faktyczne zrzeczenie się przez Radę obowiązku kontroli kosztów kluczowego elementu systemu, co podważa rzetelność przyjętej kalkulacji i narusza art. 6k ust. 2 w zw. z art. 6r ust. 2–2c u.c.p.g. oraz art. 18a ust. 1 u.s.g.

Przykładowo, z danych za 2024 r. (zał. 10 – Roczna analiza stanu gospodarki odpadami Gmina Góra 2024 r.) wynika, że odebrano u źródła 64,6836 Mg bioodpadów (zał. 10, str. 17), a jednocześnie przyjęto od mieszkańców gminy Góra aż 275,7564 Mg bioodpadów na PSZOK (zał. 10, str. 14), mimo że – według deklaracji – około 18,7% właścicieli nieruchomości kompostuje bioodpady we własnym zakresie. W 2025 roku natomiast (zał. 11 – Roczna analiza stanu gospodarki odpadami Gmina Góra 2025 r.), odebrano u źródła 86,41 Mg bioodpadów (zał. 11, str. 15) a na PSZOK mieszkańcy gminy Góra dostarczyli wg Spółki TEKOM aż 613,87 Mg bioodpadów (zał. 11, str. 13). Tak znaczny wolumen bioodpadów oraz różnice rok do roku przy zwiększającej się liczbie mieszkańców kompostujących bioodpady, dostarczanych do PSZOK budzi istotne wątpliwości co do źródła ich pochodzenia oraz prawidłowości ewidencji. Wątpliwości te potęguje okoliczność, że – według wiedzy Skarżącego – co najmniej od 2018 r. do końca 2025 r. Gmina Góra nie posiadała zawartej umowy ze spółką TEKOM, lub jakimkolwiek innym podmiotem, na realizację powierzonych jej zadań własnych gminy, w szczególności w zakresie sprzątania miasta, opróżniania ulicznych koszy na odpady, obsługi targowiska i cmentarzy komunalnych oraz utrzymania i pielęgnacji zieleni miejskiej i gminnej. Brak formalnej umowy uniemożliwia przejrzyste rozliczenie kosztów tych zadań oraz jednoznaczne ustalenie wolumenu odpadów – w tym bioodpadów z pielęgnacji zieleni – wytwarzanych w związku z działalnością TEKOM i ich rzeczywistego źródła. W konsekwencji nie jest możliwe stwierdzenie, jaka część masy odpadów kierowanych do instalacji i PSZOK pochodzi z działalności spółki jako wykonawcy zadań gminy, a jaka przypisywana jest mieszkańcom, co dodatkowo podważa rzetelność ewidencji oraz wiarygodność przyjętych do kalkulacji stawek danych o ilości odpadów. Powyższy wywód ma o tyle ogromne znaczenie, że ilość odpadów, odebranych i zebranych od mieszkańców, wpływa bezpośrednio na wartość następnych przetargów na odbiór odpadów w gminie.

Wątpliwości te pogłębia także fakt korzystania z PSZOK w Górze przez mieszkańców gminy Wąsosz bez zawartej umowy między gminami (zał. 7, Ad 11), co może prowadzić do nieuprawnionego obciążania kosztami systemu mieszkańców Gminy Góra. Rada nie zażądała od Burmistrza żadnych raportów z kontroli działalności TEKOM w tym zakresie, choć obowiązek sprawowania przez burmistrza nadzoru nad podmiotami obsługującymi system wynika wprost z art. 9tb ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Brak jakiejkolwiek wcześniejszej kontroli spółki komunalnej i weryfikacji przedstawianych przez nią danych ilościowych i kosztowych powoduje, że przyjęte stawki opłaty zostały ustalone w oderwaniu od realnych, zweryfikowanych kosztów systemu, co stanowi dodatkowe, istotne naruszenie art. 6k ust. 2 w zw. z art. 6r ust. 2–2c u.c.p.g. oraz art. 18a ust. 1 u.s.g. i podważa wiarygodność całego procesu kalkulacji.

Dodatkowo Skarżący przeprowadził wizję lokalną na terenie PSZOK, podczas której – po uprzednim zgłoszeniu się u pracownika obsługującego obiekt – mógł bez przeszkód pozostawić we wskazanym miejscu dwie torby bioodpadów (liści), nie będąc ani razu poproszonym o okazanie dowodu ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami (zał. 12a i 12b – płyta CD) Tymczasem, zgodnie z regulaminem PSZOK prowadzonego przez spółkę TEKOM, warunkiem korzystania z punktu jest właśnie uiszczenie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz Gminy Góra (zał. 13). Taka praktyka potwierdza brak elementarnych mechanizmów weryfikacji uprawnień do korzystania z PSZOK, a w konsekwencji – brak realnej kontroli nad kosztami i strumieniem odpadów, które następnie przerzucane są na mieszkańców w postaci wyższych stawek opłaty.

O zaistniałych nieprawidłowościach Skarżący poinformował jednego z radnych, przedstawiając mu fakty dotyczące funkcjonowania systemu zagospodarowania odpadów w Gminie Góra. Radny Dominik Marzec, który nie uczestniczył ani w 'nieformalnym spotkaniu Burmistrza z radnymi w dniu 24 listopada 2025 r., ani w sesji nadzwyczajnej z dnia 26 listopada 2025 r., na pierwszej sesji po podjęciu zaskarżonej uchwały (19 grudnia 2025 r.) złożył wniosek o zmianę porządku obrad, proponując podjęcie uchwały korygującej stawki, wskazując, że przyjęte stawki nie odpowiadają rzeczywistym warunkom funkcjonowania systemu. Rada nie udzieliła poparcia temu wnioskowi i odmówiła jego procedowania. Okoliczność ta potwierdza, że mimo sygnałów o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu systemu oraz działalności PSZOK i spółki TEKOM, Rada nie podjęła żadnych działań zmierzających do weryfikacji przedstawionych danych i skorygowania stawek opłaty (zał. 14).

Dodatkowym potwierdzeniem braku samodzielnej kontroli Rady Miejskiej nad zaskarżoną uchwałą i przedstawioną kalkulacją stawek są odpowiedzi na wnioski o udostępnienie informacji publicznej z dnia 16 stycznia 2026 r., skierowane oddzielnie do Burmistrza Miasta i Gminy Góra oraz do Rady Miejskiej w Górze. Oba organy udzieliły odpowiedzi pismami datowanymi na 30 stycznia 2026 r. (sygn. OŚ.1431.1.2026 (zał. 7) oraz BO.1431.1.2026 (zał. 8)), których treść – w szczególności w zakresie wyjaśnień dotyczących sesji z dnia 26 listopada 2025 r., projektu uchwały z dnia 24 listopada 2025 r. oraz wyliczeń prognozowanych wydatków i tabel bilansujących stawki opłat – jest identyczna słowo w słowo. Taka tożsamość odpowiedzi wskazuje, że Rada Miejska nie dysponowała własnym, niezależnie wypracowanym materiałem analitycznym, lecz ograniczyła się do powielenia wyjaśnień Burmistrza, co potwierdza brak rzeczywistej, samodzielnej kontroli rady nad treścią zaskarżonej uchwały oraz nad kalkulacją stawek opłaty. Taki sposób działania pozostaje w sprzeczności z rolą rady gminy jako organu stanowiącego i kontrolnego (art. 18 ust. 1, art. 18 ust. 2 pkt 8 oraz art. 18a ust. 1 u.s.g.), zobowiązanego do samodzielnego kształtowania polityki opłat oraz kontroli działalności burmistrza i gminnych jednostek organizacyjnych.

4. Arbitralne „zaokrąglenie” stawek bez wykazania wyjściowej kalkulacji.

Przy ustalaniu stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi posłużono się zaokrągleniem stawek do pełnych kwot (43,00 zł i 40,00 zł miesięcznie na osobę), nie wykazując jednak, w jaki sposób miałyby ono wynikać z uprzednio przeprowadzonej kalkulacji kosztów systemu. Z materiałów przedstawionych radnym (ściślej ujmując: przy braku jakichkolwiek danych przedstawionych radnym) nie wynika, aby istniała jakakolwiek wyjściowa stawka opłaty, obliczona na podstawie danych o kosztach systemu, ilości odpadów i liczbie mieszkańców, która następnie miałyby zostać zaokrąglona zgodnie z określonym mechanizmem.

Art. 63 § 1 Ordynacji podatkowej, stosowany do podatków, w tym, do opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na mocy art. 6q u.c.p.g., reguluje sposób zaokrąglania wyliczonych kwot zobowiązania podatkowego lub opłaty (w tym podstaw opodatkowania), a nie upoważnia do dowolnego kształtowania samych stawek w akcie prawa miejscowego. Jeżeli zaokrąglenie stawek miałyby wynikać z zastosowania art. 63 § 1 Ordynacji podatkowej do „niepełnych” kwot opłaty, to musiałyby istnieć konkretna, wyjściowa stawka przed zaokrągleniem, wynikająca z przeprowadzonej kalkulacji (stawka X). W realiach niniejszej sprawy nie przedstawiono jednak żadnej stawki wyjściowej ani rachunku prowadzącego do takiej wartości, a zatem nie jest możliwe ustalenie, od jakiej kwoty miałyby nastąpić rzekome „zaokrąglenie”. Brak wykazania tej stawki wyjściowej potwierdza, że termin „zaokrąglenie” ma charakter wyłącznie deklaracyjny, a przyjęte pełne kwoty nie są wynikiem rzeczywistej kalkulacji, lecz decyzji uznaniowej, sprzecznej z art. 6k ust. 2 i art. 6r ust. 2–2c u.c.p.g.

Brak jakichkolwiek wyliczeń pokazujących wpływ przyjętych „pełnych” kwot na bilans systemu potwierdza, że zaokrąglenie nie może zostać uznane za techniczny zabieg rachunkowy, lecz stanowi kolejny przejaw arbitralnego ustalenia wysokości stawek opłaty w procesie uchwalania stawek zaskarżonej uchwały. Tym samym również w tym zakresie naruszono wymogi art. 6k ust. 2 i art. 6r

ust. 2–2c u.c.p.g., które wiążą stawkę opłaty z rzeczywistymi kosztami funkcjonowania systemu oraz liczbą mieszkańców zamieszkujących gminę i ilością wytwarzanych odpadów.

5. Brak wyliczeń dotyczących ulgi za kompostownik i jej wpływu na bilans systemu.

W procesie uchwalania wysokości stawek za odbiór odpadów Rada Miejska Góry, w tym wnioskodawca uchwały, nie wykazała żadnego uzasadnienia dla przyjętej różnicy między stawką opłaty za odpady komunalne w przypadku selektywnej zbiórki z kompostownikiem przydomowym a stawką dla właścicieli nieruchomości, którzy z kompostownika nie korzystają. Art. 6k ust. 4a u.c.p.g. dopuszcza zwolnienie w części z opłaty dla właścicieli kompostujących bioodpady, przy czym wysokość tego zwolnienia powinna być ustalona „proporcjonalnie do zmniejszenia kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z gospodarstw domowych”. Ustawodawca wiąże zatem ulgę dla kompostujących z konkretnym, dającym się wyliczyć obniżeniem kosztów systemu.

Tymczasem w zaskarżonej uchwale Rada ograniczyła się do wprowadzenia różnicy między stawką „z kompostownikiem” i „bez kompostownika” w arbitralnie przyjętej wysokości, bez wykazania, o ile rzeczywiście zmniejszają się koszty odbioru i zagospodarowania bioodpadów oraz w jaki sposób dane o tym zmniejszeniu zostały przełożone na konkretną kwotę zwolnienia. Nie przedstawiono żadnych wyliczeń pokazujących: skalę bioodpadów wyłączanych z systemu dzięki kompostowaniu u źródła, koszt zagospodarowania tej frakcji, przeciętną oszczędność kosztową przypadającą na nieruchomość lub mieszkańca ani wpływu przyznanej ulgi na ogólny bilans systemu.

Brak powiązania wysokości ulgi z realnym efektem kosztowym oznacza naruszenie art. 6k ust. 4a u.c.p.g., a w konsekwencji potwierdza, że również w tym zakresie stawki opłaty zostały ustalone w sposób dowolny, niewynikający z ustawowych przesłanek. Dowodzi tego przebieg obrad sesji nadzwyczajnej w dniu 26 listopada 2025 r., utrwalony w protokole, z którego wynika, że różnica między stawką „z kompostownikiem” i „bez kompostownika” była traktowana wyłącznie jako środek motywowania mieszkańców, bez oparcia w jakichkolwiek konkretnych wyliczeniach (zał. 4, szczególnie str. 9)

6. Chaotyczny przebieg prac nad stawkami, bez oparcia w wyliczeniach.

Przebieg obrad w punkcie dotyczącym ustalenia stawek opłaty (zał. 4, str. 3-10) jednoznacznie dowodzi, że Rada nie dysponowała spójną, poprzedzoną analizą, koncepcją wysokości opłat, a same stawki kształtowano w warunkach chaosu i przypadkowości, co stoi w sprzeczności z wymaganiami art. 6k ust. 2 u.c.p.g. oraz standardem prawidłowej legislacji lokalnej. Z protokołu XX sesji wynika, że po wstępnej prezentacji propozycji Burmistrza (43 zł i 40 zł, kompletnie innej wobec projektu uchwały z nieformalnego spotkania 24 listopada 2025 r. – 45 zł i 47 zł) kolejni radni zgłaszali sprzeczne wobec siebie wnioski „z głowy”: najpierw wniosek o stawki 45 zł i 42 zł (radna M. Mielczarek), następnie wniosek o 40 zł i 37 zł (radny J. Szczerba), potem wniosek o 44 zł i 39 zł (radny T. Krysiak) oraz kolejny o 44 zł i 40 zł (radna A. Paterek), a także postulat, by różnica między stawką „z kompostownikiem” i „bez kompostownika” wynosiła „około 5 zł”, bez wskazania konkretnych wyliczeń (radny D. Szewiało).

Żaden z tych wniosków nie był poparty jakąkolwiek kalkulacją kosztów czy analizą wpływu na bilans systemu – sam skarbnik zwraca uwagę, że każda złotówka różnicy w stawce to ok. 200 000 zł dopłat, natomiast radni nie odnoszą się do tego w swoich propozycjach, traktując kwoty 3–5 zł wyłącznie jako instrument „motywowania mieszkańców”. Ostatecznie, po przerwie, trzech wnioskodawców wycofuje swoje wnioski, a Rada przyjmuje stawki pierwotnie zaproponowane przez Burmistrza (43 zł i 40 zł) większością 10 głosów.

Taki przebieg obrad świadczy o arbitralnym, emocjonalnym i pozbawionym rzetelnych wyliczeń kształtowaniu stawek opłaty, co potwierdza, że zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem art. 6k ust. 2 u.c.p.g., tj. obowiązek oparcia stawek na kosztach, liczbie mieszkańców i ilości odpadów).

7. Szacowanie kosztów związanych z likwidacją „dzikich wysypisk”.

W świetle art. 6r ust. 2b i 2c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach dopuszczalne jest, aby gmina pokrywała z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi – w tym także z niewykorzystanych środków z lat poprzednich – koszty usunięcia odpadów komunalnych z miejsc nieprzeznaczonych do ich składowania lub magazynowania, a więc m.in. likwidacji tzw. dzikich wysypisk. Przepisy te określają jednak wyłącznie katalog dopuszczalnych wydatków i nie tworzą odrębnej, samodzielnej przesłanki do dowolnego podnoszenia stawek opłaty. Rada miejska pozostaje nadal związana obowiązkiem wynikającym z art. 6k ust. 2 u.c.p.g., aby stawki opłaty odpowiadały rzeczywistym, dającym się racjonalnie oszacować kosztom funkcjonowania systemu, a nie hipotetycznym, niewykazanym obciążeniom.

Jeżeli wydatki na usuwanie dzikich wysypisk mają zostać uwzględnione w kalkulacji stawek, powinny opierać się na konkretnych danych, takich jak: liczba przeprowadzonych akcji usuwania odpadów w poprzednich latach, masa usuniętych odpadów, rzeczywiste koszty jednostkowe oraz przewidywana skala zjawiska w roku objętym uchwałą. Dopiero na tej podstawie możliwe byłoby ustalenie, czy i w jakim zakresie koszty te mogą zostać pokryte z wpływów z opłaty, z zachowaniem zasady, że opłata służy finansowaniu systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, a nie przerzucaniu na wszystkich mieszkańców skutków niewywiązywania się z obowiązków przez właścicieli terenów, na których powstały wysypiska.

Tymczasem w toku prac nad zaskarżoną uchwałą skarbnik odwoływał się jedynie do bliżej niesprecyzowanych „bardzo dużych dzikich wysypisk”, nie przedstawiając żadnych danych ilościowych ani finansowych, a Rada nie dysponowała raportami z kontroli spółki TEKOM i PSZOK pozwalającymi określić skalę tego zjawiska. W praktyce ewentualne przyszłe koszty likwidacji wysypisk zostały więc wykorzystane jedynie jako argument retoryczny na rzecz podwyżki stawek, bez ich realnego skwantyfikowania i bez wykazania, jaki konkretnie wpływ miały na przyjęty poziom opłaty. Takie działanie pozostaje w sprzeczności z art. 6k ust. 2 w zw. z art. 6r ust. 2–2c u.c.p.g., ponieważ prowadzi do obciążenia mieszkańców kosztami szacowanymi „na zapas”, bez jakiegokolwiek powiązania z rzeczywistymi, racjonalnie oszacowanymi kosztami funkcjonowania systemu.

- II -

Naruszenia proceduralne

1. Naruszenie art. 20 ust. 1 oraz ust. 3–4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (sesja nadzwyczajna, zaskarżona uchwała poza zakresem wniosku) oraz zapisów Statutu Gminy Góra.

Zaskarżona uchwała w przedmiocie zmiany stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi została podjęta na sesji nadzwyczajnej zwołanej na wniosek Burmistrza wyłącznie w sprawach wskazanych w tym wniosku (zał. 15), w którym określono porządek obrad. Z treści wniosku nie wynika zamiar procedowania uchwały dotyczącej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Tym samym wprowadzenie tzw. uchwały śmieciowej do porządku obrad sesji nadzwyczajnej oznaczało objęcie obrad sprawą nieobjętą wnioskiem inicjującym tę sesję, czego art. 20 ust. 3–4 ustawy o samorządzie gminnym nie dopuszcza. Zmiana porządku obrad sesji zwołanej w tym trybie nie jest pozostawiona swobodnej decyzji radnych, lecz może nastąpić tylko na zasadach określonych ustawą, tj. z zachowaniem wymogu zgody wnioskodawcy (w praktyce – porządek obrad może być zmieniony przez wnioskodawcę za zgodą rady, wyrażoną w głosowaniu). Nawet jednak przy spełnieniu tego warunku niedopuszczalne jest wprowadzenie do porządku obrad

nowej, odrębnej i doniosłej merytorycznie sprawy, która nie była objęta pierwotnym wnioskiem o zwołanie sesji nadzwyczajnej.

Naruszenie to pozostaje tym bardziej istotne, że zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym do zawiadomienia o zwołaniu sesji dołącza się porządek obrad wraz z projektami uchwał. W realiach niniejszej sprawy projekt uchwały zmieniającej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie został doręczony radnym wraz z zawiadomieniem o sesji nadzwyczajnej ani wskazany w porządku obrad objętym wnioskiem Burmistrza. Oznacza to, że nie został spełniony ustawowy wymóg uprzedniego przedłożenia radnym projektu uchwały jako elementu planowanego porządku obrad tej sesji. W konsekwencji projekt taki nie mógł być prawidłowo procedowany na sesji nadzwyczajnej zwołanej w innym celu.

Wobec powyższego, zważywszy na zapisy Statutu Gminy Góra (zał. 16), w szczególności § 23 ust. 2 („Przewodniczący Rady najpóźniej w terminie 7 dni przed ustalonym terminem sesji doręcza radnym zawiadomienie zawierające porządek obrad, termin i miejsce planowanej sesji oraz materiały z nią związane, w tym projekty uchwał”), Skarżący zauważa, że zaskarżona uchwała – będąca przed głosowaniem projektem uchwały – nie została dostarczona radnym zgodnie z zapisami Statutu Gminy Góra. Złamany został również § 23 ust. 6 Statutu Gminy Góra. Projekt zaskarżonej uchwały nie pojawił się w Biuletynie Informacji Publicznej ani na tablicy ogłoszeń urzędu. Wobec zaskarżonej uchwały nie miały także zastosowania zapisy § 23 ust. 7 Statutu Gminy Góra, ponieważ przepis ten, w realiach niniejszej sprawy, dotyczył wyłącznie projektów uchwał i porządku obrad zgłoszonych we wniosku Burmistrza z dnia 20 listopada 2025 r.

Waga i znaczenie zaskarżonej uchwały dodatkowo potęgują doniosłość tego uchybienia. Uchwała zmieniająca wysokość opłaty za odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych należy do kategorii najistotniejszych uchwał podejmowanych przez radę miejską, gdyż nakłada na mieszkańców stałe, powtarzalne obciążenie pieniężne o charakterze publicznoprawnym. Tego rodzaju akt powinien być procedowany z zachowaniem pełnych gwarancji ustawowych, w szczególności z zapewnieniem radnym realnego czasu na zapoznanie się z materiałami, wyliczeniami, założeniami finansowymi i skutkami projektowanej regulacji. Zaskarżona uchwała nie przeszła nawet minimum formalnego procedowania przez właściwe komisje rady.

W dniu 24 listopada 2025 r., podczas nieformalnego spotkania Burmistrza z radnymi, przekazano projekt uchwały (zał. 8, str. 1, Ad 3). Co więcej, stawki wskazane w tym projekcie różniły się od stawek przedstawionych w projekcie podczas sesji nadzwyczajnej w dniu 26 listopada 2025 r., bez jakiegokolwiek uzasadnienia tych zmian (projekt uchwały został przedstawiony radnym bez uzasadnienia (zał. 3)). Okoliczność ta dodatkowo potwierdza, że radni nie otrzymali jednolitego, finalnego projektu uchwały w trybie przewidzianym ustawą, lecz zetknęli się z dynamicznie zmieniającą propozycją procedowaną poza zwykłymi gwarancjami przejrzystości i przewidywalności prac rady.

Dodatkowo, projekt uchwały został podpisany przez Burmistrza już 19 listopada 2025 r. (zał. 2), podczas gdy wniosek o zwołanie sesji nadzwyczajnej wniesiono 20 listopada 2025 r. (zał. 15). Oznacza to, że jeżeli rzeczywiście istniała potrzeba procedowania tej uchwały w trybie nadzwyczajnym, nic nie stało na przeszkodzie, aby została ona od początku wprost ujęta we wniosku o zwołanie sesji oraz dołączona do zawiadomienia zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy. Skoro tak się nie stało, a mimo to uchwałę wprowadzono do porządku obrad i poddano głosowaniu, doszło do istotnego naruszenia art. 20 ust. 1 oraz art. 20 ust. 3–4 ustawy o samorządzie gminnym oraz § 23 ust. 2 i § 23 ust. 6 Statutu Gminy Góra, które miało bezpośredni wpływ na legalność trybu podjęcia zaskarżonej uchwały.

2. Wykorzystanie instytucji sesji nadzwyczajnej w sposób instrumentalny, a nie wynikający z konieczności i potrzeby.

Zgodnie z pismem z dnia 30 stycznia 2026 r., sygn. BO.1431.1.2026 (zał. 8), sesja nadzwyczajna została zwołana w tym trybie ze względów opisanych w pkt 4 tego pisma. Tymczasem tuż po otwarciu obrad wnioskodawca wystąpił o zmianę porządku obrad, polegającą na wykreśleniu punktu dotyczącego zmiany nazwy skweru – który stanowił jedną z podstaw zwołania sesji w trybie nadzwyczajnym – oraz na wprowadzeniu punktu obejmującego procedowanie i głosowanie nad zaskarżoną uchwałą śmieciową (zał. 4, str. 1). Takie działanie świadczy o instrumentalnym potraktowaniu trybu sesji nadzwyczajnej, jako pretekstu do wprowadzenia pod obrady uchwały nieobjętej pierwotnym celem zwołania sesji.

Ponadto, w trakcie sesji Skarbnik Gminy Góra, Pan Marek Balowski, wyjaśnił, że zmiany w budżecie na rok 2025, które również wskazywano jako podstawę zwołania sesji w tym trybie, mogły być bez przeszkód procedowane na przykład w styczniu 2026 r. (zał. 4, str. 2-3) Należy również uwzględnić, że zarówno Burmistrz, jak i urzędnicy oraz radni mieli świadomość, iż na dzień 19 grudnia 2025 r. zaplanowana była sesja zwyczajna, o czym Pan Skarbnik Marek Balowski wprost wspomina w protokole na stronie (zał. 4, str. 3). Oznacza to, że istniała realna możliwość procedowania spraw budżetowych oraz ewentualnej zmiany stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w zwykłym trybie, z zachowaniem standardów przejrzystości, jawności oraz czasu na analizę materiałów koniecznych do legalnego procedowania uchwały „śmieciowej” zgodnie z prawem.

Sesja nadzwyczajna rady gminy służy realizacji spraw pilnych, których nie można racjonalnie odłożyć do najbliższej sesji zwyczajnej, takich jak uchwały finansowe o nieprzekraczalnych terminach, sytuacje kryzysowe czy sprawy wymagające niezwłocznej reakcji organu nadzoru. Zwołuje się ją na wyraźny wniosek uprawnionych podmiotów, z jasno określonym porządkiem obrad ograniczonym do spraw uzasadniających zastosowanie trybu nadzwyczajnego. Tryb ten ma charakter wyjątkowy, a jego nadużywanie – w szczególności w celu omijania zwykłych terminów sesji, ograniczania debaty czy „przepychania” kontrowersyjnych uchwał finansowych – pozostaje w sprzeczności z zasadami przejrzystości, jawności i planowości pracy rady gminy oraz stanowi naruszenie standardów prawidłowej legislacji samorządowej. Stanowisko to znajduje odzwierciedlenie w utrwalonych poglądach doktryny, w rozstrzygnięciach organów nadzoru nad samorządem terytorialnym oraz w orzecznictwie sądów administracyjnych, które akcentują konieczność ścisłego przestrzegania przesłanek zastosowania trybu nadzwyczajnego.

3. Naruszenie zasady jawności i trybu prac rady gminy.

a) Statut Gminy Góra (zał. 16) jasno określa sposób działania Rady Miejskiej Gminy Góra. Zgodnie z § 17 Statutu „Rada działa na sesjach, poprzez swoje komisje oraz przez Burmistrza wykonującego jej uchwały”. Obradowanie nad projektem zaskarżonej uchwały podczas nieformalnego, roboczego spotkania, poza trybem sesji i z pominięciem komisji, stanowi istotne naruszenie tego przepisu. Uchwała ustalająca opłaty za zagospodarowanie odpadami komunalnymi należy przy tym do najbardziej doniosłych i obciążających budżety mieszkańców decyzji samorządu w zakresie wydatków bieżących, dlatego procedowanie jej projektu na nieformalnym spotkaniu, poza konstytucyjnie i ustawowo umocowanym forum komisji i sesji rady, jest ze wszech miar niedopuszczalne oraz sprzeczne z zasadą jawności i transparentności funkcjonowania organów samorządu terytorialnego.

b) Zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem postanowień Statutu Gminy Góra określających zasady działania komisji stałych Rady. Zgodnie z § 10 pkt 3–6 Statutu Rada powołuje m.in. Komisję Budżetu i Finansów oraz Komisję Rolnictwa i Ochrony Środowiska, a § 11 ust. 1 pkt

1 i 2 stanowi, że do zadań komisji stałych należy opiniowanie i wnioskowanie w sprawach należących do zakresu ich działania oraz analizowanie i opiniowanie projektów uchwał Rady w tym zakresie. Jednocześnie § 11 ust. 3 pkt 1 Statutu Gminy Góra wprost przesądza, iż do zakresu działania Komisji Budżetu i Finansów należy opiniowanie propozycji wysokości stawek podatków i opłat lokalnych oraz innych opłat komunalnych, których ustalanie wysokości leży w kompetencji Rady, zaś § 11 ust. 5 pkt 4–6 przyznaje Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska właściwość m.in. w sprawach utrzymania czystości i porządku, utrzymania wysypisk oraz unieszkodliwiania odpadów komunalnych. Wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalona zaskarżoną uchwałą, dotyczy zobowiązania Skarżącego wobec Gminy Góra, która jest „inną opłatą komunalną, której ustalanie wysokości leży w kompetencji Rady” i dotyczy bezpośrednio materii utrzymania czystości oraz gospodarowania odpadami. Pomińnięcie formalnego etapu opiniowania projektu tej uchwały przez Komisję Budżetu i Finansów oraz właściwą komisję merytoryczną stanowi zatem naruszenie § 11 ust. 1 i ust. 3 Statutu Gminy Góra w zw. z § 10 pkt 3 i 5 tegoż Statutu, a więc istotne uchybienie statutowo określonego trybowi uchwałodawczemu. W świetle utrwalonego orzecznictwa sądów administracyjnych naruszenie postanowień statutu regulujących opiniowanie projektów uchwał przez właściwe komisje kwalifikuje się jako istotne naruszenie prawa, skutkujące koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w zaskarżonej części.

c) W związku z faktem, iż Burmistrz przekazał radnym projekt uchwały w sposób wyłączający udział mieszkańców i innych zainteresowanych osób w pracach nad tym projektem, Rada Miejska Gminy Góra, „procedując” zaskarżoną uchwałą na roboczym, nieformalnym spotkaniu, naruszyła art. 11b ustawy o samorządzie gminnym. Przepis ten gwarantuje obywatelom jawność działania organów gminy oraz prawo do uzyskiwania informacji o ich działalności, w szczególności prawo wstępu na sesje rady gminy i posiedzenia jej komisji oraz dostępu do dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych lub będących źródłem podejmowanych przez radnych decyzji. W przedmiotowej sprawie mieszkańcy zostali faktycznie wyłączeni z procesu uchwałodawczego, pozbawieni możliwości zapoznania się z dokumentacją i argumentacją towarzyszącą kształtowaniu stawek opłaty oraz pozbawieni realnego wpływu na sprawy ich bezpośrednio dotyczące. Brak jakiegokolwiek dokumentacji z tego spotkania, jak również brak opinii właściwych komisji (w szczególności komisji finansów/budżetu) narusza wymóg jawności i przejrzystości procesu uchwałodawczego, stanowiąc dodatkowy element istotnego naruszenia zasady prawidłowej legislacji samorządowej w całym procesie uchwałodawczym zaskarżonej uchwały.

Wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały

Skarżący wnosi o wstrzymanie wykonania uchwały Rady Miejskiej Góry nr XX/142/25 z dnia 26 listopada 2025 r. w części § 1 pkt 1) i 2), objętej niniejszą skargą, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Dalsze wykonywanie zaskarżonej uchwały w tym zakresie prowadzi do powstawania po stronie mieszkańców nadpłat wynikających z zastosowania stawek ustalonych bez rzetelnej, kompletnej i zweryfikowanej podstawy faktycznej oraz prawnej, a w razie stwierdzenia nieważności uchwały będzie wymagało przeprowadzenia masowych, skomplikowanych i czasochłonnych korekt rozliczeń oraz zwrotów nienależnie pobranych kwot. Powodowałoby to poważną destabilizację systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, przy jednoczesnym przerzuceniu na mieszkańców ryzyka i ciężaru odwracania skutków wadliwie podjętego aktu prawa miejscowego.

Za wstrzymaniem wykonania uchwały przemawia przede wszystkim to, że już z samych materiałów pochodzących od organu wynika wysoki stopień uprawdopodobnienia zasadności skargi. Z odpowiedzi Burmistrza oraz Rady Miejskiej na wnioski o udostępnienie informacji publicznej wynika bowiem, że przy kalkulacji stawek posłużono się kategorią „osób

zadeklarowanych w systemie”, dzieląc koszty przez liczbę osób wynikającą z deklaracji, a nie przez liczbę mieszkańców faktycznie zamieszkujących gminę. Okoliczność ta nie stanowi wyłącznie twierdzenia Skarżącego, lecz wynika wprost z dokumentów organu, a zatem już na pierwszy rzut oka wskazuje na przyjęcie wadliwego modelu kalkulacji opłaty, który mógł prowadzić do zawyżenia stawek i pobierania od mieszkańców świadczenia publicznoprawnego w wysokości niewynikającej z ustawowych przesłanek.

Dodatkową, obiektywnie stwierdzoną przesłanką przemawiającą za wstrzymaniem wykonania uchwały jest sam przebieg sesji z dnia 26 listopada 2025 r. Z protokołu obrad wynika, że radny Tadeusz Biernacki zadał wprost pytanie, ile odpadów komunalnych gmina produkuje rok do roku w okresie ostatnich lat (zał. 4, str. 7), zaś przedstawiciel organu odpowiedział jedynie, że takie dane można przygotować na podstawie faktur. Oznacza to, że w chwili procedowania i uchwalania nowych stawek ani rada ani urzędnicy i sam wnioskodawca nie dysponowali nawet gotową, podstawową informacją o rzeczywistej ilości odpadów wytwarzanych na terenie gminy, mimo że jest to jedna z elementarnych danych koniecznych do ustalenia wysokości opłaty. Skoro zatem w toku samej sesji ujawniono brak kluczowych danych wejściowych, dalsze wykonywanie uchwały oznacza pobieranie od mieszkańców opłat ustalonych bez pełnej i zweryfikowanej podstawy faktycznej. Już tylko ta okoliczność, niezależnie od pozostałych zarzutów skargi, uzasadnia wstrzymanie wykonania uchwały do czasu merytorycznego rozpoznania sprawy.

Za zasadnością wniosku przemawia również bezsporny fakt, że zaskarżona uchwała, jako akt prawa miejscowego kształtujący w sposób generalny i abstrakcyjny obowiązki finansowe Skarżącego i wszystkich mieszkańców Gminy Góra, powinna być opatrzona rzetelnym uzasadnieniem pozwalającym odtworzyć tok rozumowania organu, przyjęte dane wejściowe oraz sposób kalkulacji stawek. Tymczasem w realiach niniejszej sprawy uchwała procedowana i podjęta w dniu 26 listopada 2025 r. takiego uzasadnienia nie posiadała. Radnym nie przedstawiono dokumentu wyjaśniającego, z jakich danych kosztowych i ilościowych wyprowadzono stawki 43,00 zł i 40,00 zł, ani w jaki sposób ustalono różnicę pomiędzy stawką podstawową a stawką obniżoną dla właścicieli nieruchomości korzystających z kompostownika. Uchwała kształtująca ciężary publicznoprawne została więc podjęta bez elementarnego uzasadnienia, co samo w sobie potwierdza brak przejrzystości i rzetelności procesu uchwałodawczego i dodatkowo wzmacnia potrzebę niezwłocznego wstrzymania jej wykonania.

Brak wstrzymania wykonania uchwały doprowadzi do dalszego narastania skutków finansowych po stronie mieszkańców oraz komplikacji po stronie gminy. Każda kolejna wpłata dokonana według stawek 43,00 zł albo 40,00 zł powiększa potencjalny wolumen nadpłat, które w przypadku stwierdzenia nieważności uchwały będą wymagały indywidualnego ustalenia, rozliczenia, zwrotu albo zaliczenia na poczet przyszłych należności. W skali całej gminy oznacza to konieczność prowadzenia licznych korekt dotyczących różnych okresów rozliczeniowych oraz zmieniającej się liczby osób w gospodarstwach domowych, co generuje wysokie ryzyko błędów, pomyłek i sporów co do tego, komu oraz w jakiej wysokości przysługuje zwrot.

Im dłużej uchwała będzie wykonywana, tym bardziej utrwali się wadliwy model finansowania systemu gospodarowania odpadami, oparty na stawkach niepowiązanych w sposób wykazany z rzeczywistymi kosztami systemu, liczbą mieszkańców i ilością wytwarzanych odpadów. W razie uwzględnienia skargi po kilku lub kilkunastu miesiącach obowiązywania uchwały gmina będzie zmuszona nie tylko do odwracania skutków dotychczasowych rozliczeń, lecz także do ponownego kształtowania stawek w nowych realiach budżetowych, z uwzględnieniem już powstałych nadpłat i konieczności ich rozliczenia. Grozi to poważną destabilizacją systemu oraz gwałtownym, nieprzewidywalnym kształtowaniem obciążeń mieszkańców w przyszłości.

W tych okolicznościach pozostawienie uchwały w wykonaniu aż do czasu rozpoznania skargi grozi powstaniem znacznej szkody po stronie Skarżącego i innych mieszkańców gminy oraz wywołaniem

trudnych do odwrócenia skutków w postaci masowych korekt rozliczeń, sporów o należne zwroty i destabilizacji systemu finansowania gospodarki odpadami komunalnymi. Wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały w części § 1 pkt 1) i 2) jest zatem środkiem koniecznym i w pełni uzasadnionym.

Wobec wykazanych wyżej, w treści niniejszej Skargi, istotnych naruszeń prawa, zarówno materialnych, jak i proceduralnych, zaskarżona uchwała nie może pozostać w obrocie prawnym w zaskarżonym zakresie, wobec czego Skarżący wnosí jak na wstępie, tj. wnosí o:

1. Stwierdzenie nieważności uchwały Rady Miejskiej Góry nr XX/142/25 z dnia 26 listopada 2025 r. w części § 1 pkt 1) i 2),
2. Wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały na podstawie art. 61 § 3 p.p.s.a.,
3. Zasądzenie od organu (Rady Miejskiej Góry) na rzecz Skarżącego zwrotu kosztów postępowania, w tym wpisu sądowego od skargi, według norm przepisanych.

Załączniki:

1. Uchwała Rady Miejskiej Góry UCHWAŁA NR XX/142/25 RADY MIEJSKIEJ GÓRY z dnia 26 listopada 2025 r.
2. Projekt uchwały przekazany Radnym przez Burmistrza na nieformalnym spotkaniu 24 listopada 2025 r. z propozycją stawek 47,00 zł i 45,00 zł.
3. Projektu uchwały bez uzasadnienia wręczony Radnym na sesji nadzwyczajnej dn. 26 listopada 2025 r. z propozycją stawek 43,00 zł i 40,00 zł.
4. Protokół obrad XX sesji z dnia 26 listopada 2025 roku.
5. Wniosek do Rady Miejskiej Góry Łukasz Radzicki 16 styczeń 2026 r.
6. Burmistrz Góry wniosek o informację publiczną Łukasz Radzicki 16 styczeń 2026.
7. Odpowiedź na wniosek Burmistrza w związku z zał. 6.
8. Odpowiedź na wniosek Rady Miejskiej w związku z zał. 5.
9. 100% Udziałów w TEKOM - Gmina Góra KRS-193384-odpis-aktualny.
10. Roczna analiza stanu gospodarki odpadami GÓRA 2024 r.
11. Roczna analiza stanu gospodarki odpadami GÓRA 2025 r.
- 12a. PŁYTA CD
- 12b. PŁYTA CD
13. Uchwała nr XIV.110.25 w sprawie Regulaminu Punktu Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych.
14. Zmiana uchwały śmieciowej Grudzień Dominik Marzec.
15. Wniosek Burmistrza o zwołanie sesji.
16. Statut Gminy Góra.
17. Dowód uiszczenia wpisu sądowego od skargi w kwocie 300 zł.

Miejscowość: Góra

Data: 25.06.2026.

Stanisław Wasilewski

UCHWAŁA NR XX/142/25
RADY MIEJSKIEJ GÓRY
z dnia 26 listopada 2025 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty

Na podstawie art. 6k ust. 1 pkt 1, ust. 2a pkt 1 i 4a oraz art. 6j ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733) uchwala się, co następuje:

§ 1. W uchwale nr XXXIX/385/21 Rady Miejskiej Góry z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2024 r. poz. 567) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zwolnienie z opłaty, o którym mowa w § 1 ust. 4 wynosi 3,00 zł miesięcznie na osobę.”;

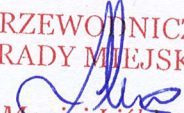
2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„1. Stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zbieranymi i odbieranymi w sposób selektywny wynosi 43,00 zł miesięcznie na osobę, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zbieranymi i odbieranymi w sposób selektywny z wykorzystaniem własnego kompostownika na odpady ulegające biodegradacji wynosi 40,00 zł miesięcznie na osobę.

3. Stawka opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli właściciel nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny wynosi 86,00 zł miesięcznie na osobę.”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z dniem 1 stycznia 2026 r.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Maciej Liśkiewicz

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miejskiej Góry w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty

Zgodnie z art. 6r ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733) przy ustalaniu stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi powinno stosować się formułę kosztową, co oznacza, że wniesione opłaty za odpady powinny pokrywać koszty funkcjonowania systemu i obejmować:

- koszty odbioru, transportu, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów,
- koszty utworzenia i utrzymania Punktu Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych,
- koszty obsługi administracyjnej systemu,
- koszty edukacji ekologicznej w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami komunalnymi.

Przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach stanowią również, że dochody gminy z opłat za odbiór i zagospodarowanie odpadów nie mogą być przeznaczone na finansowanie innych zadań tej jednostki samorządu terytorialnego. Wobec powyższego przy ustalaniu opłat należy uwzględnić kompleksowo całokształt kosztów związanych z zagospodarowaniem odpadów. W sytuacji wystąpienia nierównowagi systemu finansowania gospodarki odpadami, konieczne jest przeprowadzenie ponownej kalkulacji poszczególnych kosztów funkcjonowania systemu i zaproponowanie takich opłat, które zapewnią bilansowanie się systemu.

W ostatnich latach nastąpił znaczny wzrost opłat za frakcje odpadów komunalnych odbieranych od właścicieli nieruchomości oraz przyjmowanych na PSZOK. Ponadto wzrosły koszty opłat stałych związanych z odbiorem odpadów komunalnych, które są niezależne od ilości odebranych odpadów. Do kosztów tych należą:

- odbiór i zagospodarowanie odpadów z nieruchomości zamieszkałych,
- opłata za prowadzenie Punktu Selektywnej Zbiórki Odpadów.

Mając na uwadze przeprowadzoną analizę kosztów i wpływów z opłat od mieszkańców konieczne jest podniesienie opłat.

Uchwała stanowi przepis prawa miejscowego i podejmowana jest zwykłą większością głosów.

BURMISTRZ

Tadeusz Juska

Góra, dnia 19 listopada 2025 r.

Tabela obrazująca roczną konieczność dopłacania do systemu przez Gminę Góra

Lata	Dochody z tytułu opłat za odpady	Wydatki funkcjonowania systemu gospodarki odpadami	Różnica pomiędzy dochodami a wydatkami^{*/}
2021	5 511 954,44 zł	5 409 418,17 zł	102 536,27 zł
2022	5 175 184,88 zł	5 595 822,40 zł	- 420 637,52 zł
2023	6 033 822,61 zł	6 349 364,62 zł	- 315 542,01 zł
2024	6 158 947,04 zł	7 107 914,49 zł	- 948 967,45 zł
2025	6 112 475,17 zł	7 647 190,96 zł	- 1 534 715,79 zł